

nægtes. Jeg forstod ikke Grunden, hvorfor det blev nægtet; den eneste Grund, jeg kunde tænke mig, var, at disse Folk vare i Besiddelse af en Gaard. Ejere vare de ikke, thi der var næsten lige saa megen Gæld, som Gaarden var værd. Jeg mener dog, at det kan ikke være Sygekasselovens Mening, at en Familie skal straffes, fordi den er i Besiddelse af en Gaard, og jeg tror derfor, at vor Sygekasselov trænger haardt til en Revision, saaledes at der sættes et andet Skel imellem, hvem der kan blive Medlem af en Sygekasse, og hvem ikke. Et saadant Skel skal ikke være: Hus eller Gaard, handlende eller Haandværker; skal der være et Skel, maa det være rent økonomisk, det maa være en vis Formue, en vis Indtægt, ellers vilde der ingen Mening være deri. Jeg saa helst, at der slet intet Skel var, jeg tror, det var heldigst og rigtigst. Jeg ved nok, at dette Punkt ikke sorterer under Justitsministeren, men under Indenrigsministeren, men jeg har draget det frem, fordi jeg vilde pege paa de ganske urimelige Forhold, der herske mange Steder, og det var sikkert ogsaa rigtigst, om vi nu kunde faa Sygekasseloven revideret paa en Maade, der passede bedre med Tiden og dens Forhold.

Mod de enkelte Bestemmelser i Forslaget har jeg ikke meget at indvende, skønt der er enkelte Punkter, jeg nok kunde ønske noget anderledes. Jeg tror saaledes ikke, det er heldigt, at der oprettes Hospitaler og Sygehuse alene for de Patienter, der anses for uhelbredelige, og jeg tror navnlig ikke, at det er rigtigst lige over for de syge. Naar man faar saadanne Sygehuse alene for dem, der nærmest betragtes som uhelbredelige, vil det straks gaa op for de syge, at de betragtes som opgivne, derved tabe de Haabet, og naar Haabet er tabt, er egentlig alt tabt. Jeg saa derfor hellere, at det blev ordnet saaledes, at der blev opført forskellige Bygninger paa de forskellige Sanatorier, og jeg ser heller ikke, at der kunde være noget i Vejen for, at Sondringen mellem de syge udmærket godt kunde foretages paa hvert enkelt Sanatorium.

Med Hensyn til Statstilskuddet til Patientopholdet, saa jeg selvfølgelig hellere, at man i Stedet for Halvdelen kunde gaa op til $\frac{3}{4}$, som Kommissionen har foreslaaet, men da den finansielle Virkning af disse Forslag i Øjeblikket i Virkeligheden slet ikke kan overses, er det muligt, at vi ikke kunne naa højere end til Halvdelen; men kunde vi naa højere, vilde det

være glædeligt og godt. Jeg skal sluttelig takke den højtærede Justitsminister, fordi han resolut har forelagt disse Lovforslag, og jeg vilde ønske, at de vilde kunne medvirke til, at vi naa et Skridt fremad med Hensyn til Tuberkulosens Bekæmpelse og Udryddelse.

P. Th. Nielsen: Baade i Gaar og i Dag har der jo lydt mange anerkendende Udtalelser, saavel lige overfor Kommissionen som overfor den højtærede Minister, som jo i det væsentligste har forelagt Kommissionens Forslag. Jeg kunde godt fortsætte med denne Anerkendelse, men jeg skal ikke gøre det. Jeg har derimod paa et enkelt Punkt en Indvending, en Kritik overfor det foreliggende Forslag. Jeg er nemlig mod den Adskillelse, der gøres mellem Patienterne paa de forskellige Sygehuse. Jeg sigter her til Lovforslaget om Statsunderstøttelse til Sygehuse § 2, Punkt 3 og 4. I Punkt 3 hedder det: „Folkesanatorier, hvorved i denne Lov forstaas Sygehuse, hvor der udelukkende behandles Patienter med Lungetuberkulose i et saadant Stadium af Sygdommen, at der er Udsigt til Helbredelse“, og i Punkt 4: „Tuberkulosehospitaler, hvorved i denne Lov forstaas Sygehuse eller med egen Bygning forsynede Sygehusafdelinger, hvor der udelukkende behandles Patienter med Lungetuberkulose og særlig saadanne, der befinde sig paa et mere fremskredent Stadium af Sygdommen, eller hvis Behandling kræver Sengeleje“. Det forekommer mig, at det vil i Virkeligheden med andre Ord sige, at til Behandling af disse syge faa vi to Hold Sygehuse, et Hold, dem, man kalder Sanatorier, hvor alle de blive behandlere, som have Udsigt til at komme sig, og et andet Hold Sygehuse, dem, man kalder Tuberkulosehospitaler, hvortil alle de blive henviste, som ere mærkede med Døden og ikke have Udsigt til at blive helbredede. Det forekommer mig, at det er en uheldig Deling.

Paa adskillige af vore Sygehuse er der i de senere Aar blevet behandlet Tuberkulosepatienter med et udmærket godt Resultat, og i adskillige af vore Sygehuse, navnlig i dem, der ere byggede i Løbet af den sidste Snes Aar, egne Lokaliteterne sig meget godt til at optage ogsaa tuberkuløse Patienter. Mange af vore Sygehuslæger interessere sig ogsaa levende for at være med i Kampen mod denne Sygdom; jeg kender endogsaa Sygehuslæger, der i høj Grad ere blevne ansprede derved, at Behandlingen af deres Patienter paa disse